

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **C. S. N.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované **Policii České republiky, Oblastnímu ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno**, se sídlem Kopečná 3, Brno, proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 2. 2008, č. j. 36 Az 2/2007 - 31,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 2. 2008, č. j. 36 Az 2/2007 - 31, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále také „stěžovatel“) podal dne 22. 1. 2007 žalobu proti nečinnosti žalované ke Krajskému soudu v Brně. Konkrétně uvedl, že dne 17. 8. 2006 podal na zastupitelském úřadu České republiky v Hanoji žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů. Zastupitelský úřad vybral od stěžovatele konzulární poplatek a žádost přijal. Žalovaná, která je k rozhodnutí o této žádosti příslušná podle § 30 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), však o žádosti ve lhůtě 120 dnů stanovené v § 170 odst. 6 citovaného zákona nerozhodla.

Krajský soud žalobu rozsudkem ze dne 14. 2. 2008 zamítl, neboť zjistil, že stěžovatelova žádost byla odmítnuta již zastupitelským úřadem podle § 53 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. O žádosti tak bylo již před podáním žaloby rozhodnuto, a proto je žaloba proti nečinnosti nedůvodná.

Ve včas podané kasační stížnosti a v jejím doplnění stěžovatel namítl, že odmítnutí žádosti o vízum je výjimečným oprávněním zastupitelského úřadu, které může být realizováno pouze pokud žadatel nepředloží požadované náležitosti a jen do okamžiku zahájení řízení. Pokud zastupitelský úřad žádost odmítne (nepřijme), vrátí žadateli správní poplatek a sepíše o odmítnutí záznam s uvedením důvodů. V daném případě byl vybrán za přijetí žádosti o udělení víza správní poplatek a je tedy nepochybné, že úkon v podobě přijetí žádosti byl proveden. O tom svědčí i „Návod pro žadatele o vízum do České republiky“, podle nějž může žadatel očekávat informaci o kladném vyřízení víza či jeho zamítnutí, nikoliv však jeho odmítnutí. Nelze se proto ztotožnit s názorem soudu, že o předmětné žádosti bylo rozhodnuto. Stěžovatel se rovněž neztotožňuje s krajským soudem v závěru o nikoli výhradní pravomoci policie k rozhodování o žádostech o udělení víza k pobytu nad 90 dnů. Stěžovateli také nemůže jít k tíži, že žalovaná jeho podání neobdržela, neboť k vyřízení jeho podání není zastupitelský úřad příslušný. Řízení ve věci žádosti o vízum k pobytu nad 90 dnů bylo ve stěžovatelově případě jednoznačně zahájeno a žalovaná o něm ve lhůtě 120 dnů nerozhodla. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná vyjádření ke kasační stížnosti nepodalala.

Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přitom však shledal vadu, k níž musel přihlídnout i bez návrhu (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 14. 2. 2007 vydal krajský soud usnesení, jímž mimo jiné vyzval žalovanou k předložení řádně vedeného správního spisu. Následně dne 6. 3. 2007 bylo soudu doručeno vyjádření žalované, podle nějž z evidencí vedených žalovanou vyplývá, že dne 21. 8. 2006 byl do informačního systému zadán vízový štítek k pobytu nad 90 dnů na stěžovatelovo jméno, přičemž dle kódu vyznačeného na vízovém štítku byla žádost zastupitelským úřadem odmítnuta. Z tohoto důvodu nebyla předmětná žádost ani zaslána žalované (což bylo ověřeno v záznamech příchozí pošty), a žalovaná tudíž soudu nemůže požadovaný správní spis předložit. Krajský soud žalovanou ani zastupitelský úřad v Hanoji k předložení správního spisu znovu nevyzýval; správní spis nebyl předán ani na ústních jednáních konaných dne 31. 1. 2008 a dne 14. 2. 2008.

V rozsudku ze dne 16. 7. 2008, č. j. 1 Ans 6/2008 - 58 (dostupném na www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*ačkoliv soudní řád správní výslovně nestanoví povinnost soudu vyžádat si správní spis v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 ač § 81 s. ř. s.), musí tak soud učinit, pokud je z okolností případu zřejmé, že právě na základě správního spisu lze zjistit skutkový stav věci a posoudit důvodnost žaloby.*“ Tento právní názor lze plně aplikovat i na nyní posuzovaný případ, neboť se od výše citovaného liší toliko v osobě stěžovatele. Z téhož důvodu soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění citovaného rozsudku. Soud zároveň neshledal žádný důvod k tomu, aby se od tohoto právního názoru odchýlil.

S ohledem na výše uvedené se Nejvyšší správní soud již nezabýval stěžovatelovými kasačními námitkami.

Z výše uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, a proto napadený rozsudek zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud v Brně je v dalším řízení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu v tomto rozsudku vysloveným (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Proto si vyžádá správní spis, a to buď prostřednictvím žalované nebo přímo od zastupitelského úřadu v Hanoji,

a teprve na jeho základě rozhodne o důvodnosti či nedůvodnosti podané žaloby. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v dalším řízení (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. září 2008

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu